

[Hans Thyge Jacobsen.]

fulde medarbejde til tuberkulosens bekæmpelse, som patienterne igennem denne landsforening selv har udført med betydelige ofre ikke alene i form af penge, men også ved en arbejdsindsats i denne organisations daglige gerning. Man har også i kommissionen haft betydelig nytte af de erfaringer, som kunne bringes frem fra repræsentanterne for landsforeningen.

Jeg synes, alt taget i betragtning, at dette lovforslag må kunne få en meget let gang igennem rigsdagen. Der kan dog være enkeltheder af rent teknisk karakter, som vi må se på i et udvalg. Jeg vil f. eks. gerne gøre den højtærede minister opmærksom på, at der kommer et forhold frem, som vi må have undersøgt og eventuelt rettet. Efter den nugældende § 263 kan hjælpen kun ydes, indtil patienten kan få invaliderente eller aldersrente eller hjælp efter forsorgslovens paragraf om hjælp til kronisk syge. Så snart patienterne kan få en af disse former for hjælp, ophører hjælpen efter § 263, men denne begrænsning ophæves ved forslaget, og det skal jeg heller ikke have noget imod, idet det er en udvidelse, som sikkert er rigtig. Men forslaget giver ikke nogen regel om, hvorledes der her skal forholdes med invaliderente, henholdsvis aldersrente, henholdsvis hjælp efter paragraffen om hjælp til kronisk syge. Der gives ingen regel om, hvorvidt denne hjælp i så tilfælde skal fradrages i understøttelsen efter de nye bestemmelser eller eventuelt inddrages, så længe der ydes hjælp efter disse nye regler. Der er heller ikke givet regler om, hvorvidt der kan ydes personlig hjælp til rentemodtagere i stedet for den nye hjælp.

Kommissionsbetænkningen siger side 67 vedrørende dette spørgsmål:

„Da størstedelen af de tuberkuløse oppebærer invaliderente, er man klar over, at der for at undgå dobbeltforsørgelse må finde afregning sted i forhold til invaliderenten, men man har dog ikke ment at burde fremkomme med forslag til dette spørgsmåls løsning.“

Det kan man naturligvis godt fritage kommissionen for at fremkomme med forslag om, men for vort vedkommende må jeg mene, at dette spørgsmål er af en sådan betydning, at det bør løses ved en positiv bestemmelse i loven. Såvidt jeg kan se, vil det volde administrativt besvær, at man for rentemodtageres og kronisk syges vedkommende, der skal have hjælp efter det forslag, vi nu behandler, skal operere med to sæt lovbestemmelser. Det naturlige ville være, om den særlige tuberkulosehjælp, vi

her har med at gøre, når den skal ydes til rentemodtagere eller kronisk syge, kunne ydes efter samme regler, som gælder for disse særlige former for hjælp. Af både administrative og regnskabsmæssige grunde vil det være at foretrække, at sådanne understøttelser ikke skal figurere på to, men kun på eet regnskab. Det er imidlertid tekniske og administrative enkeltheder, som vi under en udvalgsbehandling kan underkaste nærmere undersøgelse.

Også jeg må på mit partis vegne udtale ønsket om, at den tanke, der er fremsat i kommissionsbetænkningen vedrørende refusion, bliver fulgt. Efter forslaget, hvorefter refusionen skal foretages efter de almindelige i forsorgsloven gældende regler, kan jeg ikke se rettere, end at kommunerne får en byrde, som de ikke bør have, og dette vil blive om ikke ophævet, så i høj grad modvirket ved kommissionens forslag til en refusionsordning. Det er ikke retfærdigt overfor kommunerne, at man ikke tilstår dem en særlig refusionsadgang ved et lovforslag som dette, der dog drejer sig om så betydelige udgifter som en halv snes millioner kroner. Det er ikke retfærdigt, fordi det jo efter tuberkuloseloven af 1924, da man indvarslede den offentlige støtte til tuberkulosens bekæmpelse, hele tiden har været staten og statskassen, som er gået foran i dette arbejde. Da det er en hjælp, der er tænkt som støtte til kampen mod tuberkulosen, på hvilket område staten i forvejen har taget initiativet og har haft en udgiftsbyrde, er det uretfærdigt nu at læsse for meget over på kommunerne. En væsentlig del af den forøgede udgift vil naturligt falde på statskassen.

For nærværende har jeg ikke flere bemærkninger at gøre vedrørende det rent tekniske. Der kan være andre detaljer, som vi under udvalgsbehandlingen må se på, men det behøver vi ikke at bruge tiden til her, og hvad selve hovedsagen angår, har jeg altså den glæde på mit partis vegne at kunne tilsige støtte til dette lovforslags gennemførelse.

Svend Jørgensen: På grundlag af betænkningen om efterforsorg for tuberkuløse afgivet af det af indenrigsministeriet nedsatte udvalg har den højtærede socialminister nu fremsat forslag om ændringer i lov om offentlig forsorg vedrørende forsorgen i anledning af tuberkulose, leddegigt, kræft m. v.

Den hjælp, der hidtil har kunnet anvises sådanne patienter og deres pårørende, nemlig invaliderente, hjælp til kronisk syge